

TÜRKİYE VE İMO'NUN İNŞASINA EMEĞİ GEÇEN ONURSAL YETKİN İNŞAAT MÜHENDİSİ RÜŞTÜ ÖZAL'I SON YOLCULUĞUNA UĞURLADIK.

Türkiye ve İMO'nun inşasına emeği geçen Onursal Yetkin İnşaat Mühendisi **Rüştü ÖZAL** 13 Mart 2008 tarihinde vefat etti.

Devletin yönetim kademelerinde bakanlık, milletvekilliği, müşavirlik gibi birçok alanda üst düzey görevlerde bulunan Özal, İMO'nun kuruluşunda da aktif görev aldı. Ayrıca İMO Genel Başkanlığı, Genel Sekreterliği görevlerini yerine getirdi. Onursal Yetkin İnşaat Mühendisi olarak anılmayı vasiyet eden Özal, İMO ve Türkiye tarihine tanıklık etti, çalışmalarına gelişimlerine önemli katkılar sundu.

1915 yılında doğduğu tahmin edilen Özal, Konya merkezde dünyaya geldi. İlk ve orta öğretimini Konya'da tamamladıktan sonra, 1933 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik Okulu'na başlayan Özal, 1939 yılında su dalından yüksek mühendis olarak mezun oldu. Mezuniyet sonrası meslek hayatına Çorum Su İşleri Müdürlüğü'nde başlayan Özal'ın işe başladığı ilk gün aynı zamanda II. Dünya Savaşı'nın duyurulduğu gün oldu.

Dönemin zorluğu ve savaş yılları Özal'ın da birçokları gibi iki kez askerlik yapmasını gerektirdi. Çeşitli kamu kurumlarında çalışan Özal, mesleki kariyerine ara vererek bir dönem Konya Belediye Başkanlığı görevini yürüttü. 1950-54 yılları arasında belediye başkanlığı yapan Özal bu dört yılın kendisi için büyük anlamlar taşıdığını belirtmektedir.

Mühendis olma sorumluluğunun başarılı olma hırsını tetiklediğini söyleyen Özal bu dönemi şu ifadelerle anlatıyor: *"Belediye başkanlığı iyi geçti. Gençliğin heyecanı vardı, başarma hırsım vardı. Ancak daha fazla mühendis olma sorumluluğum vardı. İlk mühendis belediye başkanı olma sorumluluğum vardı."*

Belediye başkanlığının ardından yine kamu kurumlarına dönen Özal, çeşitli görevlerde bulunduktan sonra siyasetçi kimliğiyle öne çıkmaya başladı. 1954-1957 yılları arasında Demokrat Parti Konya Milletvekili, 1961-1964 yılları arasında İmar ve İskan Bakanı, 1961-1965 yıllarında CHP Milletvekili, 1971-1976 yıllarında Enerji Bakanlığı Müşaviri görevlerini yürüttü. Rüştü Özal ve İMO

Anlatacağlarım yirminci yüzyılın başından sonuna kadar süren uzun bir ömrün hikayesidir.

İleri atılmamış, ama hakkını aramaktan da geri kalmamış bir yaşamın hikayesinden ibaret olacak söyleyeceklerim.

Başkaca olağanüstü durumlar ve bilgiler mevcut değildir."

Rüştü ÖZAL

Bürokrat ve siyasetçi kimliğinin yanı sıra İMO tarihine de önemli notlar düşen Özal için, İMO ayrı bir önem taşımaktadır.

CHP Meclis Grup Başkanı Vekili Rüştü Özal, CHP Genel Başkanı İsmet İnönü ve Dr. Vahap Dizdar ile (1963)

İMO Genel Sekreteri Rüştü Özal, Anıtkabir Defteri'ni imzalarken (1970)

İMO ve TMMOB yönetim kademelelerinde birçok görev yapmış olan Özal, İMO'nun kuruluşunda aktif rol almış, İMO 1. Olağan Genel Kurulu'nda Divan Başkanı olmuştur.

Rüştü Özal, 1957-1958 yıllarında İMO Genel Başkanlığı, 1957-1959 yılları arasında iki dönem TMMOB Genel Sekreterliği, 1970-1971 yıllarında iki dönem İMO Genel Sekreterliği görevlerini sürdürdü.

Onursal Yetkin İnşaat Mühendisi unvanıyla anılmayı vasiyet eden Özal, İMO'ya verdiği önemi; "Odamızdan uzanarak içinde bulunduğumuz Birliğimiz benim için bir sığınak, onurum ve gururum olmuştur. Nasıl olmasın ki... 'suçu ülke iyiye gitmiyor' görüşünü en üst düzeyde dile getirip bir iyileşme umudu

görmeyince partisinden sessizce istifa etmekten ibaret olan birisini milletvekili adayı yaptırmamak isteyen ürkütücü anlayışa karşı Odam Birliğim beni sahiplendi, onurlandırdı. Meslek örgütümüz yaşamın övüncü, güvenci olmuştur. Ben sevgiyi, dostluğu, vefayı bu yuvada buldum..." sözleriyle dile getirmişti.

1976 yılında emekliye ayrılan Rüştü Özal, emeklilik günlerini Türkiye Mühendislik Haberleri dergisine "Tüm boyutlarıyla emekliyim artık. Ben yine Odamdayım. Son Genel Kurulunda Yüksek Onur Kuruluna yedek olarak seçilmem bana yetiyor" sözleriyle aktarmıştı.

Onursal Yetkin İnşaat Mühendisi Rüştü Özal'ı saygıyla, şükranla anıyoruz.

ŞUBEMİZDE RÜŞTÜ ÖZAL'A VEDA TÖRENİ

13 Mart 2008 Perşembe günü yaşamını yitiren Onursal Yetkin İnşaat Mühendisi **Rüştü ÖZAL**'a 15 Mart 2008 Cumartesi günü Şubemizin Mustafa Ürgüplü Salonu'nda bir tören düzenlendi. Törende, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı **Mehmet SOĞANCI**, İMO Yönetim Kurulu Başkanı **Serdar HARP**, İMO Eski Başkanı **İzzettin SİLİER**, İMO Genel Sekreteri **Gülşay ÖZDEMİR** ve Şube başkanımız **Cemal GÖKÇE** bir konuşma yaptı. Gökçe konuşmasında "Sevecen ve insancıl bir yaklaşımla her zaman aşırılığın önlemeye çalışarak sağduyunun temsilcisi olmak; en karmaşık konuları dikkatle dinlemek; en sert eleştirileri demokratik bir olgunluk

inde özümseyip konuyu olgunlaştırmak; yaşadığımız toplumun niteliklerini, gereksinimlerini, eğilimlerini inceleyerek meslektaşların bilgilerinin meslek etiği çerçevesinde yükseltilmesi Sayın Rüştü ÖZAL'ın önemli bir özelliğidir. Yine, insan yaşamında ortaya çıkan zorlukları karamsarlık kaynağı yapmadan, külfetsiz nimetlerin dağıtıldığı bir düzende namuslu kalan çok az insandan birisidir Sayın Rüştü ÖZAL." dedi.

O BİR "ONURLU BİR CUMHURİYET AYDINI BİR MÜHENDİSİLİK ÇINARI"YDI. TÜM YAKINLARININ VE SEVDİKLERİNİN BAŞI SAĞOLSUN.

YETKİNLİK*

İstanbul Yüksek Mühendis Mektebi'nin beş ihtisas kolundan birisi ve en zoru olan Su Şubesi; Hidrolik hocasının yarattığı ürperti nedeniyle pek fazla itibar gören bir dal değildi. O yıl mezun olacağımızda da topu topu 8 öğrenciydik.

Haziran dönemi okul bitirme sınavlarına girerken kapıda esen soğuk bir rüzgarın yarattığı panik herkesi dağıtmış, kimse sözlü olan sınava girmek cesaretini göstermemişti. Bu sırada gerçekten kendine güven duyabilecek durumda olan -şimdi rahmetli- Recai BATUM'la korku zincirini kırıp sınav odasına dalınca 'ya Allah' deyip ben de girdim ve böylece 1939 yılı Haziran döneminin iki başarısını biz olduk.

Oysa o yıllar DSİ yurt genelinde örgütlenmeye girişmiş, yasal düzenlemeler getirmişti. O yüzden mühendis gereksinmesi çoktu. Ve bizlerin takıntısız bir an önce mezun olmamızı istiyordu. Oysa iki mühendis bitirebilmiştik su dalını ve ikimiz de Çorum Şubesi'ni bir müdürle açıyoruz.

1 Eylül 1939.

Çorum o günlerin küçük, güçsüz bir kasaba görünümüne işsiz güçsüz bir şehirciği. Hemen pek çok ilde olduğu gibi içme suyu kıtlığının yarattığı hayaller (bir gün gelecek bir su bulunacak ve hatta şehrin

batması da bu nedenden olacak). Böyle umutlar benzer yerlerde benzer söylentiler hep olageliyordu; Çorum'un da böyle bir bekleyiş içinde olduğu biliniyordu. Kış mevsimi kar yağışının ardından silah başı etmiş bir avcı rastladığı tavşan izini sürerken bir noktaya geliyor ki yaklaşık 1 metre çapında bir dairevi arazide kar yok. Anlayamadığı bu durumu şaşkınlıkla seyredirken işitiyor ki yeraltından gürül gürül akan bir suyun özlenen varlığı kendini sağır kulaklara bile işittiriyor. Ve işte beklenen umudun gerçeğe dönüşümü. Tavşan avını falan unutup şehre müjdelere ulaşıyor, su bulundu. Belediye derhal eyleme geçip suyu çıkartmak için ödenek ayırmaya geçince öngörülen bir öneriyle durumun "Bir de su mühendislerine sorulması ve bir rapora bağlanması düşüncesi yer bulur" geldi konu bizlere. Çiçeği bumunda iki (!) başarılı mühendis olacak ya; bizim keşfe gittiğimiz gün yoğun mu yoğun bir sis... 3-5 metre ötemizi göremediğimiz bir yoğunluk. Atlar üstünde su kaynağının (!) bulunduğu noktaya ulaşabildik.

Keşfe, su dersinin öğrettiklerine ne gerek var. Gerçekten yerin yakın altından kuvvetlice akan bir suyun varlığı kendini söyleyip duyurup kısacası kanıtlayıp duruyor. Elbette

buna yok diyecek halimiz olamazdı. Derinliğe gelince çok daha yakından gelen sese karşı tedbirli (!) olarak 10 metrede iki mühendis ittifak edip imzalarımızı atabilmenin gururunu yaşadık. Buna göre işlemler tamamlanıp ilkbaharın daha ilk günlerinde işe başlandı. Ama bu büyük ve hayırlı işin bir de başlangıç bayramını şehir halkı yaşamalıydı. Buna göre bir gün belirlenip duyurular, çağrılar yapıldı. Bir büyük bayram yaşanacaktı. Gerçekten halk değişik araç ve gereçlerle yiyeceği, içeceği yanında büyük ilgi ve heyecan ile tören yerine akın etti. Tahmin edersiniz ki rapor sahibi mühendisler de varız bu mutlulukta. Pırıl pırıl aydınlık bir bahar günü, parlak bir güneş ama tören yerinde ne görelim istersiniz; bir tepenin en üst noktasındayız, yani bir dağın başı. Burada nasıl olabilir gürleyip akacak şehrin bütün gereksinimini karşılayacak su. Nitekim kazma vurulup arazinin formasyonu bozulunca su sesi de kesilmiş, hava. Kaya çatlağının iki mühendise ilk uygulama dersi. Neyse ki askerlik neden oldu da kaçıp kurtulduk ama hayat boyu utancından kurtulamadık.

*Rüştü Özal'ın Onursal Yetkinlik Mühendislik Belge Töreni'nde yapmış olduğu konuşma metni.

